

عنوان مقاله:

روی کرد دو نظام سینوی و صدرایی در چالش مطابقت

محل انتشار:

فصلنامه اندیشه دینی، دوره 12، شماره 45 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

محمد نجاتی - عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد بندرعباس

خلاصه مقاله:

در این مقاله، به بررسی مساله ی مطابقت بین ذهن و عین در دو حوزه ی سینوی و صدرایی پرداخته شده است. این بررسی در حوزه ی سینوی نشان می دهد اگر چه ابن سینا بر اساس مبانی فلسفه ی مشاء، به صحت فرآیند تجرید و انطباق ماهوی معتقد شده است، وی در نمط پایانی اشارات، با توسعه ی ادراکات در قسم غیر حصولی و شهودی، نفس را مولفه ای پویا و اشتدادپذیر لحاظ می کند. شیخ اذعان می نماید که تجرید فرآیندی ناکارآمد در تحصیل ادراکات شهودی است و نفس می تواند به واسطه ی اشتداد وجودی و معرفتی، از ابهام و عدم وضوح ادراکات خود کاسته، ادراکاتی مطابق با واقع را تحصیل نماید. در روی کرد صدرایی، مساله ی مطابقت انتظام بهتری یافته است. ملاصدرا صراحتاً به ناکارآمدی فرآیند تجرید اذعان می نماید. وی بر اساس نظریه ی حدوث جسمانی، ابهام و عدم انطباق احتمالی ادراکات را ناشی از خساست وجودی نفس می داند. ملاصدرا به واسطه ی نگرش متفاوتی که به علم و ماهیت آن دارد، اشتداد جوهری نفس را به سان نردبان تعالی معرفتی نفس لحاظ کرده، معتقد است به هر میزان نفس در فرآیند حرکت جوهری اشتداد بیشتری یابد، ادراکاتی واضح تر را تحصیل خواهد کرد.

کلمات کلیدی:

۱- Intuition، ۲- Essential movement، ۳- Abstraction، ۴- Dynamics، ۵- Correspondence

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1605276>

